

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5605010307
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5605010307.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Dany Wänkeovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. augusta 2015 odvolanie obžalovaného E. G. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/141/2005-244 z 11. mája 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 256 Tr. por., účinného do 1.1.2006, odvolanie obžalovaného E. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš v konaní po povolení obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/141/2005, rozsudkom zo dňa 11.5.2015 obžalovaného E. G. pri nezmenenom výroku o vine uvedenom v rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/141/2005 zo dňa 21.5.2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/47/2008 zo dňa 20.8.2008, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1.1.2006 a trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, odsúdil podľa § 234 ods. 1, § 79 ods. 1, § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák., účinného do 1.1.2006, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny. Súčasne podľa § 35 ods. 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/221/2004 zo dňa 12.1.2005, v spojení s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/221/2004 zo dňa 23.4.2008, ktorým bol obžalovanému E. G. podľa § 234 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, podaním doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 25.5.2015, podal prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný E.H..

V písomných dôvodoch odvolania poukázal predovšetkým na tú skutočnosť, že k spáchaniu trestných činov sa priznal a tiež to úprimne oľutoval a má za to, že trest, ktorý mu súd uložil, je vzhľadom k pohnútke, spôsobu a okolnostiam, za akých trestné činy spáchal, neprimerane vysoký. V ďalšom poukázal tiež na to, že vykonal už viac ako polovicu z pôvodne uloženého trestu (zostalo nevykonané 1 rok, 9 mesiacov a 6 dní). Má za to, že doteraz vykonaný trest mal na neho dostatočný výchovný účinok, uvedomil si svoje životné priority a plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. V čase spáchania trestný činov bol mladistvý a vzhľadom na svoj nízky vek si dostatočne nevedomoval trestnoprávne následky svojho konania.

Na základe týchto skutočností obžalovaný E. G. navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš a zároveň rozhodol o treste kratšieho trvania, ktorý by zodpovedal výške trestu, ktorý už vykonal.

Prokurátor v reakcii na odvolanie obžalovaného sa vyjadril tak, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné, pretože má za to, že uložený trest po povolení obnovy konania je primeraný.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal v zmysle ustanovenia § 254 ods. 1 Tr. por., účinného do 1.1.2006, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného E. G. nie je dôvodné. Okresný súd rozhodol správne a jeho úvahy o uložení trestu a výmere trestu sú správne a zákonné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok, obsahujúci len výrok o treste odňatia slobody, zodpovedá stavu veci a zákonu. Závery prvostupňového súdu, prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Pre úplnosť je potrebné predovšetkým uviesť, že napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/141/2005 z 11.5.2015 bol vydaný v „obnovenom konaní“, ktoré nasledovalo po tom, čo uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1Nt/11/2014 z 25.2.2015 bola postupom podľa § 394 ods. 1 Tr. por., § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. povolená obnova konania v prospech odsúdeného E. G.. V tomto konaní bol v jeho prospech zrušený výrok o treste, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 mesiacov so zaradením do I. nápravno výchovnej skupiny. V obnovenom konaní teda okresný súd v súlade so zákonom vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, keď výrok o vine uvedený v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/141/2005 z 21.5.2008 považuje aj krajský súd za platný a nemenný.

Je zrejmé, že obžalovaný E. G. sa v obnovenom konaní dožaduje miernejšieho trestu. Vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd na tomto mieste považuje za nevyhnutné zdôrazniť nasledovné:

Dôvodom povolenia predmetného konania, vo vzťahu k rozhodnutiu o treste, bol nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011 zverejnený 21.12.2012 pod číslom 428/2012 Z.z. Na základe toho došlo k zrušeniu vety za bodkočiarkou v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorou sa prikazovalo súdu pri ukladaní trestu podľa asperačnej zásady tento uložiť nad jednu polovicu trestnej sadzby odňatia slobody určenej podľa prvej vety § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z., pričom tento nález sa vzťahoval aj na ustanovenie § 35 ods. 2 Tr. zák., účinného do 1.1.2006. V prípade, ako je i tento, súdy pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania, opierajúceho sa o vyššie označený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, postupovali podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 44/2013 z 26.11.2013, v zmysle ktorého bol súd povinný obnovu konania povoliť, a to z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z., a to bez toho, aby skúmal, či sú na povolenie obnovy konania splnené aj iné podmienky uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por. Inak povedané, v zmysle vyššie uvedeného bol súd za danej situácie povinný predmetnú obnovu konania (vo vzťahu k rozhodnutiu o treste) povoliť, a to bez ohľadu na to, či rozhodnutie vydané v obnovenom konaní vyznie pre odsúdeného priaznivejšie alebo nie. V štádiu konania o povolení obnovy konania sa v prípade, ako je i tento, súd povoľujúci obnovu konania vôbec nezaoberal tým, či pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, t.j. či je alebo nie je primeraný. Rozhodnutie o povolení predmetnej obnovy konania malo teda čisto formálny charakter a nijakým spôsobom neprejudikovalo priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného v obnovenom konaní. Až v „obnovenom konaní“ súd posúdi, či pôvodne uložený trest je primeraný alebo nie, alebo či aj pri aplikácii už upravenej tzv. asperačnej zásady výmera pôvodne uloženého trestu odňatia slobody spĺňa všetky atribúty spravodlivosti a zákonnosti.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého výroku o treste zistil, že odvolacie argumenty obžalovaného nie sú takej sily a váhy, aby mali za následok zmenu napadnutého výroku o treste. Treba uviesť, že prvostupňový súd hodnotil dôkazy týkajúce sa výroku o treste na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Jeho zistenia i

záver sú správne a zákonné. Odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že obžalovaný sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V predloženej veci nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle zákonných ustanovení.

Krajský súd uzatvára, že v predloženej veci nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by pri aplikácii už upravenej asperačnej zásady mal zmeniť napadnutý výrok o treste, pokiaľ ide o jeho výmeru. Trest odňatia slobody, ktorý bol E. G. uložený vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu do I. nápravno výchovnej skupiny, zodpovedá všetkým zásadám ukladania trestu, na ktoré bol okresný súd povinný prihliadať.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne, zrozumiteľne a so znalosťou veci poukázal na rozhodujúce a objektívne potvrdené skutočnosti, ktoré ho viedli k uloženiu trestu vo výmere 3 roky, s ktorým odôvodnením sa krajský súd bez výhrad stotožňuje a považuje ho za zodpovedajúce zákonu. Krajský súd dodáva, že súd v obnovenom konaní je povinný vychádzať zo stavu, ktorý tu bol v čase vyhlásenia pôvodného rozsudku, pričom treba konštatovať, že rozsah páchania trestnej činnosti obžalovaným E. G., za ktorú bol právoplatne uznaný vinným a vo vzťahu ku ktorej súd v súdnej veci ukladal trest v obnovenom konaní, nie je zanedbateľný, naviac išlo o závažnú trestnú činnosť.

Žiadna z odvolacích námietok obžalovaného nebola pre krajský súd akceptovateľná, a preto krajský súd považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný a odvolanie obžalovaného E. G. postupom podľa § 256 Tr. por., účinného do 1.1.2006, ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.